

Sánchez i Rivera es giren l'esquena

El PSOE prioritza un govern en solitari i obre la porta perquè ERC entri en la geometria de pactes

Pedro Sánchez amb Carmen Calvo, a la reunió de la direcció del PSOE post 28-A | Flickr PSOE

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, no va aixecar el telèfon diumenge a la nit per felicitar Pedro Sánchez. El gest de no trucar pesa a Ferraz, que ho recorda amb cert ressentiment. Massa ponts trencats en els darrers mesos tant en les relacions personals com les polítiques entre els líders del PSOE i de Ciutadans. Fins a tal punt, que tot i que no es pot descartar cap escenari, ni els socialistes ni els del partit taronja contempen, de partida, explorar una entesa de govern per molt que junts tinguin superioritat numèrica. Lluny queda el retrat dels dos líders presentant un acord de govern el 24 de febrer del 2016 que va resultar fallit.

Va ser Rivera el primer en disparar foc un cop es va conèixer l'escrutini electoral: "No farem Sánchez president perquè ha venut Espanya". I, per si algú tenia dubtes, aquest dilluns Inés Arrimadas ha rematat deixant clar que no hi haurà una negociació amb Pedro Sánchez ni per al govern ni per a la investidura. Si el preu a pagar haguessin de ser unes noves eleccions, els del partit taronja hi veuen més avantatges que inconvenients: a hores d'ara tenen el *sorpasso* al PP a tan sols nou diputats.

L'animadversió ha estat recíproca amb els socialistes, que treuen pit d'haver estat un dic de contenció de la dreta en un moment d'auge dels populismes a Europa. Han parlat clar tant la ministra Meritxell Batet, que ha "descartat" directament l'entesa amb Ciutadans, com el ministre i secretari d'Organització del PSOE, José Luis Ábalos, que després de l'anàlisi de la cúpula del partit ha assegurat que, ara per ara, "no es contempla" aquesta possibilitat. De fet, ha manifestat sense embuts que Ciutadans en realitat ha perdut aquestes eleccions i que només pot aspirar a "sobreviure" com a partit. També la militància va parlar alt i clar a les portes de Ferraz: "Amb Rivera, no". I Ábalos ha promès "no decebre". Si els poders econòmics es fregaven les mans el 28-A amb els resultats sobre la taula, se'n van a dormir un dia després amb la cua entre les cames.

Almenys de moment.

Res es mourà fins passat el 26-M

És imprescindible subratllar aquest "de moment" perquè encara queden unes altres eleccions clau, les del 26 de maig, que impediran que es mogui res en ferm a un mes vista i perquè entre bambolines el PSOE insisteix que no es volen encorsetar amb absolutament res. Volen assaborir la victòria electoral i controlar els *tempos*. Conscients, però, que la pressió anirà *in crescendo* si es passen quatre setmanes sense manifestar què pensen fer, els socialistes ja han fet entrar en circulació que la seva aposta és governar en solitari, com ha verbalitzat la vicepresidenta Carmen Calvo.

Defensar un govern monocolor del PSOE és l'opció que menys costos té de cara a la campanya que arrencarà la setmana que ve i en la qual es disputa el poder territorial, clau per a la musculatura dels partits i les negociacions. Passat el 26-M, en les taules per explorar enteses pesaran els intercanvis de suports necessaris per governar autonomies i ajuntaments de pes. "Qualsevol aliança ara, és un gran risc per a tothom", admeten fonts socialistes.

Reprendre el diàleg amb l'independentisme

La situació ideal per a Sánchez seria la d'un govern monocolor amb membres acordats amb Podem i, fins i tot, amb ERC, i després anar jugant a la geometria variable a dreta i esquerra. En la vessant econòmica mirarien cap a Ciutadans i en la social cap a Iglesias. Però primer cal pactar una investidura, i queda clar que per a la fotografia Sánchez vol prioritzar Podem encara que el preu a pagar sigui que també els independentistes capitanejats per Oriol Junqueras, amb 15 diputats, siguin necessaris amb una abstenció. Esquivar-los i situar-los en la tessitura de triar entre permetre que Sánchez governi o la repetició electoral, és l'aposta principal a Ferraz. Però el risc de no lligar mínimament res amb ells va en contra de l'objectiu d'estabilitat que pregonen al PSOE

Hi ha, dins dels socialistes, qui des de l'alegria d'haver guanyat amb contundència les eleccions, recorda com els han faltat "dos diputats" per arribar als 125 i poder prescindir dels independentistes amb una suma que inclouria Podem, el PNB i el Partit Regionalista de Cantàbria. Però la realitat és tossuda i, si Sánchez vol mirar a l'esquerra, haurà de dialogar, encara que sigui puntualment, amb Gabriel Rufián, veu cantant efectiva dels republicans. Ábalos ha assegurat que no volen ser "sectaris ni excloents" sempre i quan el marge de negociació sigui dins de la Constitució. Reprendre el diàleg amb la Generalitat, ha admès el ministre, serà una obligació ara que a les urnes ha triomfat l'estratègia de "bastir ponts" i no de "destruir-los".

Una negociació global del govern de l'Estat, autonomies i municipis

Ábalos ha recordat tant l'experiència "positiva" de l'acord programàtic durant aquests deu mesos com que l'aposta per un rumb progressista del govern es manté, tal i com també va manifestar el president en plena celebració del seu primer triomf electoral. Però Pablo Iglesias no es conforma amb pactar els noms dels ministres d'un executiu monocolor. La seva aspiració, després de patir una important pèrdua de representació, passa per formar un govern de coalició. De fet, no ha encaixat gens bé que Sánchez vulgui navegar en solitari i caldrà veure quin preu posa al seu suport a la investidura si el PSOE no accepta incloure'ls al govern.

És aprofitant aquesta debilitat del partit lila, la rellevància del qual passa per ser determinants en la governabilitat, que el PSOE vol obrir una gran negociació no només per explorar l'aliança a nivell estatal, sinó també per pactar governs autonòmics i municipals clau com Madrid, Barcelona i Cadis. En aquestes ciutats, els d'Iglesias i els seus partits afins han tingut el comandament gràcies al suport dels socialistes en alguna o altra mesura. I, en el cas de Barcelona, són conscients que ERC pot ser qui acabi necessitant un suport per governar. Sánchez vol seure a negociar amb tota la seva musculatura consolidada i amb totes les cartes sobre la taula.